

“BİR İNGİLİZ CASUSU NUN İTİRAFLARI” KİTABI NA REDDİYE

[Türkçe – Turkish – ترکی]

Abdulhamid es-Sunni

Pdf:Özgür El Erdişi

Kaynak : DaruTavhid Ekibi

2013 - 1434

facebook/ücretsiz İslami e-kitap indir

[facebook/ücretsiz İslami e-kıtap indir](https://facebook.com/ucretsizislami)

TAKDİM

Rahman ve Rahim olan Allahın adıyla,

Şeytanın dostları tarih boyunca tevhid alimlerine iftiralar atmışlar. Bunların kim olduğu ve asıl amaçlarının ne olduğu adil bir araştırmacının gözünden kaçmaz ve iftiracıların kimlerle ne tarz kirli ilişkiler içerisinde olduklarını da bilir. Biz müslümanlar olarak kimlerin kimlerle ilişkiye girdiğini çok iyi bilmekteyiz Allah'ın izni ile.

Herkes Muhammed bin Abdulvehhab'ın tasavvuf öğretisine ve onun arkasındaki şeytani güçlere karşı verdiği mücadeleyi bilir.

Muhammed bin abdulvehhab'ın İngiliz ajanı olduğu iftirasının kaynağı **"İngiliz casusunun itirafları"** adlı bir kitaptır.

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

Bu kitap önce farsça olarak İran’da basılmış sonra da Türkiye’de malum bir gazete tarafından yayınlanmıştır.

Bu gazetenin tasavvufi zihniyeti ve selef akidesine olan düşmanlığı malumdur. Gerçi son zamanlarda onu dahi bırakıp tv’de dansöz oynatmakla meşgul olmaya başlamışlardır.

Bu tv en son açıktan yahudilere satılmış ve yüzündeki son maskeyi indirmiştir.

Bunları anlatmamızın sebebi bu iftiraların arkasındaki gerçek sebebi açığa çıkarmaktır.

İngiliz ajanı iftirasını yayanlar **şii rafıziler, sapık tarikatçılar ve bunların hepsinin arkasındaki asıl güç olan yahudi ve masonlardır.**

Özellikle 11 eylülünden sonra yapılan **anti-vehhabi!**¹ kampanyaya şahid olan herkes tevhid akidesi ve selefi davete karşı yürütülen propagandaların arkasında yahudinin sırttan pis çehresini görmekte zorlanmaz.

Bu konunun daha köklü bir geçmişi vardır, yeri geldikçe değiniriz inşallah.

Bahsettiğimiz bu kitabı okuyanlar, ondaki çelişkileri çok çabuk farkederek.

Muhammed bin Abdulvehhab'ın şia'ya karşı tavrı herkesin malumu olmasına karşın kitabı karalayan şahıs onun muta nikahı kıydığını vs iddia etmektedir.

¹ Aslında bugüne kadar kendisine Vahhabi diyen tek bir insana bile rastlanmamıştır. Bu şu demek oluyor,Vahhabi ismi Arap Düşmanlarının uydurduğu bir şeydir.

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

Ayrıca onun sünneti inkar ettiği vb işi bilenlerin hemen gülüp geçeceği bir çok saçma sapan iddialar yer alıyor kitapta...

Kitapta Şiileri övücü ifadelerin yer alması bu kitabın Ajan Hamper tarafından değil, rafiziler tarafından yazıldığı izlenimini veriyor.

Kitabın İngiliz ajanı hamper tarafından yazıldığını bir an için farzetsek bile bu bilakis bizim lehimize delil olur.

***Çünkü eğer İngilizler vehhabiliği (!)
kendileri kurduysa bu sırrı deşifre ederek bu planı
kendi elleriyle bozmaları saçma olur.***

Ayrıca Muhammed bin Abdulvehhab ve talebelerinin akidesine vakıf olanlar onların tevhidden

sonra en çok üzerinde durdukları konunun vela-bera² konusu olduğunu görürler.

Eğer yahudi ve hristiyanların hizmetkarı olsalardı bu konulardan bahsetmelerinin bir anlamı olmazdı.

Bilakis Hindistandaki ingiliz destekli Kadıyaniler gibi **"günümüzde kılıçla cihad yoktur"** veya Türkiyedeki Amerika destekli bazı gruplar (f.gülen ekibi) gibi **"dinsizliğe karşı ehli kitabla dost olmak gerekir"** demeleri gerekirdi.

Halbuki onların kitabları bunların tam zıddı şeylerle dolup taşmaktadır.

² İslamda Dostluk ve Düşmanlık akidesi

Muhammed bin Abdulvehhab (r.h) "**Nevakizul islam**" adlı risalesinde şöyle der:

"Müslümanın tekfir edildiği, İslam'ı bozan hallerden sekizincisi; Müslümanlara karşı müşriklere yardım etmek ve onlara destek olmaktır. Zira Allahü Tealâ şöyle buyurur:

***"Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlarİçinizden onları dost tutanlar, onlardandır."** (Maide: 51)*

Onun takibçilerinden başka bir alim ise şöyle demektedir:

Abdullah b. Abdullatif, İngilizlere bağlanan devletler hakkında şöyle demiştir:

Kim İngilizlere boyun eğer ve onlara dostluk gösterirse işte o, Allah (celle celaluhu)'a ve rasulüne savaş açmış, İslam milletinden dönmüş ve irtidat etmiştir._(Ed-Durerussenkiye Cihad bölümü)

Bir başka yerde şöyle demiştir:

Küfür milletinden nefret etme, onlara karşı mücadele yapma isteği insanların çoğunluğundan kayboldu. Hatta onların hükmü altına girdiler, emirlerine boyun eğdiler ve onlara güvendiler. Böylece dünyalarını kurtarmak pahasına dinlerini kaybettiler. Kuranın emir ve yasaklarını terkettiler. Oysa Kuranı, gece gündüz öğrenmekte. Şüphesiz yapmış oldukları bu amel, İslamdan dönmenin (irtidatın) en büyüğüdür ve İslam milletinden çıkıp başka bir millete gitmektir. (Ed-Durerussenkiye cihad bölümü)

Açıkça görüldüğü gibi Muhammed bin Abdulvehhab'ın İngilizlerin adamı olduğu iddiası asılsız hatta gülünç bir iftiradan ibarettir.

Damadı ve dava arkadaşı olan Muhammed bin Suud da bildiğimiz kadarıyla salih bir kimse idi.

Tevhid akidesinin yayılması hususunda özellikle kılıç yoluyla çok faydaları dokunmuştur.

Gerçek niyetinin saltanat elde etmek vs olduğu yolunda bir takım spekülasyonlar yapılmışsa da bunların zannından öte bir delili yoktur. Biz zahire göre hükmederiz, gerçek niyetini ise Alemlerin rabbi olan Allah (celle celaluhu) bilir.

Ancak modern Suudi arabistanın kurucusu olan İbni suud'un ingilizlerin adamı olduğu doğrudur.

ingilizlerle suud ailesinin ilişkileri bildiğimiz kadarıyla m. 20.asrın başında başlamış ve 1926'da kraliyetin tesis edilmesinden günümüze kadar artarak devam etmiştir.

Bu tür gayrı islami tutumlara muhalefet edenler ise acımasızca bastırılmıştır.

İşte mevcut Suudi Arabistan yönetiminin bir yandan İngiltere ve ABD gibi devletlerle işbirliği yaparken bir yandan da çeşitli iç ve dış dengeleri gözeterek Muhammed bin Abdilvehhab'ın davetini sahiplenmeye devam etmesi öteden beri bu tevhid davetine düşman olan çevreleri cesaretlendirmiş ve “vahhabilik” adını verdikleri tevhid davetinin ta baştan İngilizler tarafından icad edildiği iddiasını ortaya atmışlardır.

Bu iddiaları bizler ciddiye almasak da bugün birçok insan bu tarz propagandalardan etkilenmiştir. İşte kardeşimizin hazırladığı bu risalede bu iddialara cevap verilmeye çalışılmıştır.

Umarız bu mütevazî çalışma, Rabbani alimlere yapılan hücumları etkisiz hale getirme yolunda az da olsa faydalı olur. Bu yolda yardım dylenecek yegane merci Allah’tır..

DARULTAVHİD ekibi

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

BİR İNGİLİZ CASUSUNUN İFTİ-RA-
LARI

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

Bismillahirrahmanirrahim,

"Bir İngiliz casusunun itirafları" adı ile Hakikat yayınları tarafından basılan bu kitaba "BİR İNGİLİZ CASUSUNUN İFTİ-RA-LARI" denilseydi daha isabetli bir isimlendirme olurdu.

Çünkü bu kitap Şeyhu'l-İslam Muhammed Bin Abdilvehhab (Rahimehullah) hakkında dizilmiş iftiralarla, senetsiz sözlerle ve uydurma hikayelerle doldurulmuştur.

Bu kitabı gündeme getiren kişide **M. Sıddık Gümüş** takma adı ile kitabı çeviren meşhur Ehli sünnet düşmanı ve tağutun askeri **H.Hilmi Işık**'tır.

Bu adamın Müslümanlara olan düşmanlığı ve sünnet imamlarına reva gördüğü iftiraları bilinmeyen şeyler değildir. Bu adam **SAADET-İ EBEDİYE**

adında rezil bir kitap yazıp ebedi saadet vaatleri kullanarak insanları ebedi felakete sürüklemeye çalışan bir kafirden başkası değildir.

SAADET-İ EBEDİYYE adlı felaket kitabında bir çok küfrü ve şirki din gibi anlatan ve bununla da yetinmeyip anlattığı şeyleri sünnet imamlarına da nispet eden bir kişidir.

Kitabında ehli sünnet alimlerine açıkça kin güden akla hayale gelmeyen ağır sözler sarf eden bu adam³ İbn Arabi, İbn Farız gibi tanınmış kafirleri de Allah'ın dostu ve Rasulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) (haşa) sevgilisi olarak tanıtmaktadır.⁴

³ Saadeti Ebediye sh 439-447 sh 1065 ve sh 395-410 (ihlas yayıncılık)

⁴ İbn Arabi'ye övgüler için bkz. Saadeti ebediye sh 1046 ve Ömer ibn Farıda övgüleri için bkz. Saadeti

Bu adam öyle birisidir ki Tasavvuf büyüklerini eleştiren birçok değerli İslam aliminin sözlerini hiç dikkate almazken söz konusu selefilik ve selef imamların yerilmesi olunca önüne gelen her kişinin sözlerini dikkate almış ve bu sözleri büyük bir şaşaayla okuyucuya sunmuştur. (tabi onun kitaplarını okuyan varsa).

Artık bu kişiler bazen bir İngiliz olmuş, bazen de başka bir kafır olmuş, Hilmi Işık için fark etmez.

Konuşan ve yazan kim olursa olsun yeter ki selefilği kötüleyen beyanatlarda bulunsun. Hilmi Işık için bu tarz beyanatlarda senetsiz sepetsiz de olsa, iftira da olsa yeterlidir.

ebediye sh.1056)

Allah bilir ya bu adam tevhidi hareketin Türkiye de gelişmesini önlemek maksadıyla vazifelendirilmiş bir kişiydi.⁵

Hakikat yayınlarının elemanlarının **faideli bilgiler** isimli kitabın önsözüne yazılan kısa ama zehirli bir cümle hem Hilmi Işık'ın hemde Hakikat yayınlarının misyonunu çok açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Faideli bilgiler kitabının önsözünde deniyor ki :

⁵ İnsanlar 2001 yılında onun cisminden rahat buldu. Ama zehirli fikirleri hala kişileri etkilemeye devam ediyor.

"Din cahillerinin ve mezhepsizlerin hükümete karşı kışkırtıcı, kardeşi, kardeşe düşman yapıcı, bölücü yazılarını tasvip etmiyoruz.

Peygamberimiz (Din, kılıçların gölgeleri altındadır) buyurarak, Müslümanların hükümet ve kânun himayesinde rahat yaşayabileceklerini bildirdi.

Hükümet kuvvetli oldukça, rahat, huzur artar. Avrupa, Amerika gibi kâfir memleketlerde rahat yaşayan, dinî vazifelerini serbestçe yapan Müslümanlar da, kendilerine hürriyet veren hükümete, kânunlara karşı gelmemeli, fitneye, anarşiye âlet olmamalıdır. Ehlisünnet âlimleri,

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

*böyle olmamızı emretmektedirler.*⁶

Bakın kafır hükümetlere karşı gelmemeliymişiz ve Ehli sünnet alimleri bile bizim böyle davranmamızı emretmişler vs vs.

İşte şu küçük paragrafı okuyan ve akledebilen her kişi H.Hilmi Işık gibilerinin misyonunun ne olduğunu anlamakta güçlük çekmez.

Bu kişilerin amacı halkı tağutla barıştırıp halkın tağuta kulluğunu perçinlemektir.

Misyonlarını tehlikeye düşüren ve hakkı açıkça beyan eden Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah)

⁶ Faideli bilgiler-önsöz

gibi alimleri hedef tahtasına oturtmalarının başlıca nedenide zaten budur.

Keza İbn Şeyhu'l-İslam İbn Teymiye (Rahimehullah) ve Şeyh İbn Kayyım (Rahimehullah) gibi alimlere olan düşmanlıkları da bunun içindir.

Çünkü Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) gibi düşünenler çoğaldıkça bu kişiliksiz heriflerin tabi oldukları, methettikleri rejim tehlikeye düşecektir.

Bu tevhid alimlerinin davetini ilimle susturamayan kişiler artık iftira ve karalama yolu ile kişilerin tevhide yönelişini engellemek için türlü yöntemlere başvurmaktadırlar.

Bu karalama ve iftira operasyonlarını sadece İbn Teymiyye, İbn Kayyım, Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) gibi tevhid alimlerinin şahsına yönelik bir saldırı gibi

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

algılayanlar büyük bir yanlış içerisindedirler.

Bu operasyonların asıl hedefi tevhid dinini yok edip, şirk dinini ihya etmektir. Zaten insanlık tarihi boyunca bu mücadele devam etmiştir.

Allah'ın taraftarı tevhidi ihya edip şirki imha etmek için mücadele ederken, şeytanın taraftarları şirki ihya edip tevhidi imha etmek için mücadele etmişlerdir.

İşte Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) hakkında koparılan yaygaraların temelinde de tevhidi imha edip, şirki ihya etme arzusu yatmaktadır. Çünkü Şeyhu'l-İslam (Rahimehullah) ömrünü tevhidi ikame edip, şirki imha etmek için harcamıştır.

Bu hedefini gerçekleştirmek için büyük bir mücadelenin içine girmiştir. Davet etmiş, hicret etmiş, cihad etmiş, insanları tevhide yönlendiren risaleler yazmış, dersler yapmış, şirk unsuru olan ağaçları

kesmiş, putları yıkmış, tapınılan kabirleri yerle bir etmiş ve tağutlara karşı amansız bir mücadelenin içine girmiştir.

Allahın izniyle daveti netice vermiş ve insanlar etrafında toplanmaya başlamıştır.

Hicazda tevhid yeniden gündeme gelmiş, ve insanlar bu davetçinin davetine icabet etmeye başlamışlardır. İşte bu tablo tağutları ve yandaşları olan müşrikleri hemen alarına geçirmiş ve gerek fiili gerekse fıkri alanda büyük bir karşı taarruz başlatılmıştır.

İşte asrı saadette Rasulullah (s.a.v) ve ashabına karşı başlatılan taarruz ne idiyse Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) ve etrafındakilere karşı başlatılan taarruz da oydu.

Bu savaşın patlak vermesine sebep olan ise muvahhidlerin yaptığı tevhid çağrısıydı. Bu çağrıya

"İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI" KİTABINA REDDİYE

yapılan düşmanlıkta geçmişte yapılan düşmanlıkların
bir benzeriydi.

**"İlahları bir tek ilah mı yaptı? Doğrusu bu
şaşılabacak bir şeydir."**(Sad 5)

İşte tarih boyunca Müslümanların saldırıya uğramasının sebebi de, Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) hakkında bu iftiraların atılma sebebi de ilahların bir tek ilah olarak kabul edilmesidir.

İşte **"İngiliz casusun itirafları (iftiraları)"** adlı kitapta bu mücadelenin bir ürünüdür.

H. Hilmi Işık bir tevhid alimi olan Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ı karalamak için elinden geleni ardına koymazken, Osmanlı devletinin harareti bir savunucusu olmuştur.

OSMANLI DEVLETİ OLMASAYDI BİZ MÜSLÜMAN DA, EHLİ SÜNNET DE OLAMAZDIK.”sözü ona aittir. Buna karşılık Şeyhu’l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın tebliğ ettiği tevhid dini ise kabul edilemez bir davettir.

Çünkü Şeyhu’l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın yaptığı bu davet H.Hilmi ışıık'ın çok sevdiği atalarını dahi sapık addetmektedir.

H.Hilmi Işık gibileri ise böyle bir davetin yayılmasına fırsat verecek değildir. Bu daveti engellemek için her türlü çabayı da göstermişler ama Allah'a hamd olsun bu davetin ulaştığı kişiler vardır..

Bu adamlar bu davetin önüne engel olmak için kendilerine göre bile kafır olan bir İngiliz ajanının sözlerini delil almışlar ve Şeyhu’l-İslam Muhammed

bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ı eleştirip reddetmişlerdir.

Aynı senaryo bir sofî şeyhi için söz konusu olsa kafirlerin sözlerini hiç dikkate almazlar, kaldı ki bunlar Müslümanların sözlerini bile dikkate almıyorlar. Ama söz konusu selefi düşüncenin reddi olduğunda bu adamlar kendi tekfir ettikleri kişilerin sözlerine bile hiçbir araştırma ihtiyacı hissetmeden şiddetle sarılıyorlar.

Bu dahi bu insanlardaki kaypaklığı gözler önüne seren açık bir delildir.

Ve şu unutulmamalıdır ki H. Hilmi Işık bir asker idi, uzun yıllar tağutun neferi olarak vazife yapıp albayken emekli olmuştur.

Yani din adına konuşan ve Müslüman alimlere hakaret eden, selefin yolunu kötüleyen bu adam

tağutun yolunda emekli olana kadar sürdürdüğü fiili mücadelenin ardından tağutun yolundaki mücadelesini fikri alanda devam ettirmiş bir kişidir.

İşte bu kişi tevhidin anlaşılmasını ve yayılmasını önlemek maksadıyla harekete geçen ve kendi görüşü ile uygunluk içermesi şartı ile önüne gelen her bilgiye sarılıp insanlara sunmak suretiyle şeytanın yolunu güzel, Rahman'ın yolunu kötü göstermek çabası içinde olan insanlardan sadece birisidir..

İngiliz casusunun saçmalıklarından bazı örnekler vermeden önce H. Hilmi Işık hakkında bu küçük değerlendirmeyi yapma gereği hissettik.

Çünkü bu iftira dolu sözleri insanlara hüccet gibi lanse eden kişi H. Hilmi Işık'tır. Ve Müslümanların gözünde onun hal tercümesi de kısaca yukarıda belirttiğimiz şekildedir.

Allah bilir daha bize gizli kalan ne kafırlıkları ne zındıklıkları da vardır. Onun hakkında bu küçük değerlendirmeyi yaptık ki kişiler sesin nereden ve kimden geldiğini iyice kavrasınlar.

Bilinmelidir ki bazı sesler kıymetli ve hikmetli iken bazı sesler sadece bir havlamadan ibarettir. Her duyduğu sese kıymet veren kişi hakkı batıla karıştırmaktan kurtulamaz.

Söylenen sözler önemli olduğu gibi bu sözleri söyleyenlerin kim olduğu da önemlidir. Konuşan kişi bir İngiliz ajanı, bunun propagandasını yapıp kitap halinde neşrettiren de bir tağut destekçisi olunca aklını kullanabilen her insan bu tür iddialara aldanılmayacağının farkına varır.

Bu iddialara kim aldanır tabi ki aklını kullanmayan, tahkik ehli olmayan, taassup ve taklit ehli olan insanlar aldanır.

Zaten aldandılar da...Tasavvufçular Şeyhu'l-İslam Muhammed ibn Abdilvehhab (Rahimehullah)'ı bir İngiliz yaveri gibi görürler.

Halbuki onlara bu hikayeleri anlatan şeyhlerinin, ve onların okuması için bu kitapları yazan ağabeylerinin tağutların kıdemli has yaverleri olduğunun farkına bile varmazlar.

Ajan Hamper adlı ne idüğü belirsiz bir İngilizin senetsiz ve uydurulmuş sözlerine bakıp da Şeyhu'l-İslam Muhammed İbn Abdilvehhab (Rahimehullah)'ı İngiliz yaveri olarak kabul eden kişiler gözlerinin önündeki tağutun yaverliğini yapan ve yaverlik yapa yapa emekli olan kişileri bir türlü göremezler..

Buradaki olayda İngilizin sözleri de, Hilmi Işık'ın propagandası da, Hakikat yayınlarının neşri de Müslümanların nazarında bir değer ifade etmiyor.

Biz bu sözlere kıymet vermiyoruz. Ama kişilerin uyarılması ehli sünnet imamlarının savunulması ve hakkın ayakta tutulması amacıyla bu tür yazılara karşılık vermek gerektiğine inanıyoruz.

Bizi buna sevk eden buyruklardan birisi şudur.

"Ey iman edenler adil şahitler olarak hak'kı ayakta tutunuz "(Maide-8)

Başarı ve hidayet Allahtandır.

Şunu da belirtmek gerekir ki İngilizin sözlerine verilecek cevap ancak sözlerindeki çelişkilere ve göze batan tutarsızlıklara dikkat çekmek suretiyle olabilir.

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

Sözlerinde ki çelişkileri ve tutarsızlıkları ortaya çıkarıp iddialarının vakıada bir karşılığının olmadığı ortaya konulabilirse sonuca varılabilir.

Sonuç olarak akleden kişilerin bu tür sözlerin gerçek mi yoksa uydurma mı olduğunu anlaması zor olmaz. Buna şöyle bir örnek verilebilir..

İbn Batuta adında bir gezgin seyahatnamesinde Şam'da bir camide İbn Teymiye'nin hutbe okurken bir basamak aşağıya inerek **“işte Allah da böyle iner”** dediğini naklediyor.

İbn Batuta'nın seyahatnamesinde böyle bir iddia var. Bu da tıpkı İngiliz casusunun iddialarına benzeyen bir iddiadır. Şimdi kişinin İbn Batuta'nın bu iddiasının yalan olduğunu anlayabilmesi için sıra sıra deliller

aramaya, çok büyük araştırmalar yapmasına gerek yoktur.

İbn Teymiye'nin eserlerini inceler ve bakar ki İbn Teymiye'nin bu yönde tek bir sözü bile yoktur. İbn Batuta'nın iddiasının yalan olduğunu anlayabilme yönünde ilk adımı atmış olur..

İkinci olarak İbn Batuta'nın kişilikli ve doğru sözlü olup olmadığına bakar.

Bakar ki İbn Haldun mukaddimesinde onun hakkında şu tespiti yapmış:

"... O günlerde Sultan Faris b. Vardar'ın veziri ile karşılaştım. Bu hususta (İbn Batuta hakkında) onunla konuştum ve ben bu adamın insanlar tarafından yaygın bir şekilde yalanlanmış olması dolayısıyla vermiş olduğu haberleri kabul

etmediğini

gördüm."

İbn Batuta'nın çok yalan söylemekle itham edilmiş olması kitaplarında hikâye uydurup naklediyor olması ve hatta haberlerinin avam halk tarafından bile kabul görmediği anlaşıncaya kadar onun sözünün bir yalan olma ihtimali iyice kuvvetlenir.

Buna ek olarak kitabında naklettiği tarihte İbn Teymiyye'nin Şam'da ki caminin minberinde değil, hapse esaret altında olduğunun ortaya çıkmış olması ile kişinin kafasındaki soru işareti cevap bulur.

Ve akıllı selim bir insan İbn Batuta'nın iddiasının bir yalan olduğunu kabul eder. İşi bu noktada bırakmayıp daha da ileriye götürecek olursak şöyle bir ihtimal daha karşımıza çıkıyor.

İbn Batuta'nın Anadolu'ya yaptığı seyahatlerde,

Anadoluya gelir gelmez soluğu hemen Anadoludaki Batını davetçilerinin yanında alıp, onlarla görüşmeler yaptığını bir kitapta okumuştum.

Okuduğumuz bu iddianın doğru olup olmadığını Allah bilir. Bu iddianın doğru olduğu bir an için varsayılırsa taşlar da iyice yerine oturuyor.

Yani İbn Teymiyye'ye iftira atan kişi Batınilerle içli dışlı olan, avam halk da dahil olmak üzere insanlar tarafından yaygın bir şekilde yalanlanmış olan bir kişi olmuş oluyor.

İbn Teymiyye'yi hedef almalarının sebebi de Allah bilir Mısır bölgesinde İbn Teymiyye gibi alimler olduğu müddetçe batini davetinin yayılmasının zor olduğunu fark etmiş olmaları olabilir.

Sonuç olarak takip edilen bu yolun neticesi olarak gönül rahatlığı ile İbn Batuta'nın iddiasının

geçersiz olduğu isbatlanmış olur.

İşte bu tür yolları takip ederek Ajan Hamper'in Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) hakkında ortaya attığı sözlerin gerçek olup olmadığı yönünde rahatlıkla fikir sahibi olunabilir.

Ajan Hamper bir çok söz sıralıyor ama bu sözlerin benzerlerini Şeyh için iddia eden kimseler yok.

Necd tarihinde Hamper'in çizdiği şablondan hiçbir iz yok, Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın hayatı kayıp bir hayat değil, yani hakkında biyografiler yazılmış ve yaşadığı hayat hakkında bir çok bilgi günümüze ulaşmıştır.

Ama bu bilgiler incelendiğinde Hamper'in söz konusu ettiği kişilikten eser yok. Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın

eserlerinde de onun iftiralarını destekleyecek bir bölüm yok.

O halde Ajan Hamper'in sözlerinin iftira olduğunu anlama yönündeki ilk adım atılmış oldu.

İkinci olarak sözleri söyleyene bakalım **"BİR İNGİLİZ AJANININ"** doğru ve dürüst sözlü olacağına inanan kişi ahmaktır.

Hele bir İngiliz ajanın sözlerine itibar edip bir Müslüman alim hakkında menfi yönde bir kanıya varan kişi daha ileri bir ahmaktır.

Bu adam bir ajan ve İngiliz ajanlarının misyonlarını yürütebilmeleri için en çok başvurdukları silah **"YALAN"** dır. Hatta bu kişiler misyonlarını başarıya ulaştırmak için yalan söz'den daha da ileri bile gidebilirler. Hamper'in şu sözleri bu gerçeği açıkça gösteriyor:

Ajan Hamper diyor ki :

”Bir kere raporunda, yanımda çalıştığım adam bana livata etmek isterse ne yapayım diye sordum cevabta bana, ” ***Bu iş hedefe ulaşmanı kolaylaştırıyorsa yapabilirsin.***”denildi...⁷

İşte Hamper denen kişi böyle bir şahsiyete sahiptir. Hedeflerine ulaşmak için livata bile yapabilen bir kişi bir kitap yazıyor ve bu gibi adamların sözlerine itibar edilerek Müslüman bir alim hakkında kanıya varılıyor.

İşte bu zulmün ta kendisidir. Şahsiyetsiz bir kişiliğe ancak **Hüseyin Hilmi Işık** gibi başka bir şahsiyetsiz kişi itibar edebilir.

⁷ İngiliz casusun itirafları

Faraza bu İngiliz Ajanı söz konusu sözleri İbn Arabi ayarında bir Mutasavvıf için söylemiş olsaydı bu şimdi bu Ajan'ın sözlerine itibar edip, kitap haline getirenler ilk önce meydana atılıp "

İNGİLİZ GAVURU NE YALANLAR UYDURMUŞ" derlerdi. Vallahu alem. Ama karalanan, iftiraya uğrayan bir tevhid alimi olunca nasılda iftiraları kitap haline getirip neşrediyorlar. Bu zulüm değil de nedir?

Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah)'ın eserleri de, mücadelesi de, ondan bahseden kaynaklar da, Hamper'in iddialarını yalanlıyorken bu gerçekleri bırakıp Hamper'in sözlerine itibar etmek gerçekleri bırakıp hayallerle avunmaktan başka bir şey değildir. Misyonerlerin, Oryantalistlerin ve daha başka kafirlerin İslam dini ve İslam uleması hakkında sayısız iddia ve

iftiraları

vardır.

Biz kuran ve sünnette sabit olan gerçekleri, Sahabe'nin İslamı yaşayış tarzını ve İslam ulemasının söz ve hayatlarını bırakıp da bu misyonerlere ve oryantalistlere kulak verirse ortada ne din kalır nede alim kalır.

Bu ikinci tespitten sonra bu sözlerinde tıpkı İbn Batuta'nın sözleri gibi iftira olduğunu kavramak zor olmasa gerek.

Ama aklını kullanabilenler için. Aklını kullanabilenler ise oldukça azdır. Özellikle Türkiye’de yok denecek kadar azdır. Onun içinde bu tür iddialar bu ülkede hemen taraftarını bulur.

Bu ülke öyle bir ülke ki başına sarığını sarıp "Allahu ekber" diye diye evinden çıkan herhangi bir

kişi daha sokağın köşesini dönmeden peşinde yüzlerce taraftar bulur.

Adam sabah evinden Allaha düşman bir kafır olarak çıkar, akşam evine bir cemaat reisi olarak döner.

Türkiye’de bu iddiaları gündeme getiren kişilerin misyonundan ve kişiliklerinden zaten yukarda biraz bahsetmiştik. Bu üçüncü tespiti de göz önünde bulunduran bir kişi bu iddiaları söyleyenin ve bu iddiaların propagandasını yapanın belli misyonları olan ve bu misyonun bir gereği olarak ta bu türden yazıları gündeme getiren kişiler olduğunu gözden kaçırmamalıdır.

Bu söz hem Ajan Hamper için hemde H.Hilmi Işık için hem de Hakikat (palavra) yayıncılık için geçerlidir. Bunlar misyonlarının bir gereği olaraktan bu türlü dümenler çeviriyorlar.

Şiilerin bile bu İngiliz casusun iftiraları adlı kitabı hazırlama hususunda paylarının olduğu söyleniyor.

Adamlar selefi düşüncenin önünü kapamak için şirket gibi ortak çalışıyorlar. Şiilerin böyle bir eylemde bulunma ihtimali vardır çünkü Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) onların da kuyruğunu kesti.

Onların da acısı derin. Onlarda sevmez Şeyhu'l-İslam'ı, tıpkı İbn Teymiye'yi sevmedikleri gibi çünkü İbn Teymiye'de **Minhacü's-Sünne** adlı telifi ile Şiileri ilmi anlamda bir fetretin içine sokmuştu.

Hala İbn Teymiyye'nin Şiilere reddiye olarak yazdıkları bu esere Şiiler doğru düzgün bir cevap verebilmiş değil. Allah bilir ya bunun acısı hala geçmemiştir. Onun içinde Şiiler dahi selefi düşüncayı

katletmek için sırada bekleyen bir gürühtür.

Allah Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'a ve İbn 'Teymiyye'ye rahmet etsin ve bu iftiracıların tuzaklarını da tepelerine geçirsin. Güç ve kuvvet Allahın elindedir. Ve o tuzak kuranların en hayırlısıdır.

Hakikat yayınları tarafından çıkarılan kitap bir tenbihle başlıyor ve önsözle devam ediyor... tenbihte şöyle deniliyor.

"Misyonerler, hıristiyanlığı yaymaya, Yahûdîler, Talmûtu yaymaya, istanbuldaki Hakikat Kitâbevi, islâmiyyeti yaymaya, masonlar ise, dinleri yok etmeye çalışıyorlar.

Aklı, ilmi ve insâfî olan, bunlardan doğrusunu iz’ân, idrâk eder,anlar. Bunun yayılmasına yardım ederek, bütün insanların dünyâda ve âhıretde se’âdete kavuşmalarına sebep olur. insanlara bundan dahâ kıymetli ve dahâ fâideli bir hizmet olamaz.

Kuran ve Sünneti ölçü edinen her insan bu adamların İslamiyeti yaymaya değil, yıkmaya çalıştığını fark eder. Çünkü bu adamların çıkardıkları kitaplarda küfrün ve şirkin bir çok çeşidi iman diye takdim edilirken gerçek iman ve tevhid devamlı yeriliyor.

Allahtan başka vücut yoktur diyen kafirler Allah'ın veli kulları olarak tanıtılırken,⁸ sadece Allaha kulluğa ve sadece Allah'a dua edilmesine çağırır

⁸ Bkz Saadeti ebediye 1046-1056

muvaahhid alimler yerilip, tekfir ediliyor.⁹ kafır hükümetlere itaat edilip, tağutların desteklenmesine teşvik yapılırken,¹⁰ tağutlara karşı kıyam edilmesi gerektiğini savunan alimlerin fetvaları reddediliyor.

Bu adamların kitaplarında vahdeti vücutçu kafirler ehli sünnet alimleri ile beraber zikredilirken, **Selefi düşünceye sahip alimler ve selefi düşünce “batıl dinler” adı altında bir başlıkta Dürzilerle, Şamanilerle, Süryanilerle, İsmailiye ile beraber zikrediliyor.**¹¹

Kabirde yatan ölülerden yardım istenebileceği hususunda kişiler teşvik edilirken, ölülerden yardım

⁹ Hakikat yayınlarının neredeyse her kitabında bu tür sözler vardır.

¹⁰ Faideli bilgiler-önsöz

¹¹ Saadeti ebediye sh.432-447

istenemeyeceğini söyleyenlerin sözleri reddediliyor.¹² vs vs vs daha bir çok küfür, şirk, ilhad, bidat, taşkınlık bu adamların kitaplarında mevcuttur.

Ve bu adamlar savundukları bu görüşlerin Allah'ın kitabından ve Resulünün(asm) sünnetinden olduğunu da söylüyorlar.

Şimdi şu adamlara iyi bakın! bunlar İslamiyeti yayan kişiler midir? Yoksa tevhidi reddedip kişileri şirke teşvik eden ve bu uğurda çok şedit davranan kişiler midir?

Çok açıktır ki bu adamlar bütün Resullerin (as.) ortak çağrısı olan tağuttan sakınıp Allaha kul olma ilkesini çiğneyen ve insanların da çiğnemesi için çaba sarf eden kişilerdir.

¹² Saadeti ebediye sh.423-429)

Ve kurdukları planları tasavvuf adını verdikleri aldatıcı kisvenin altında gizlemektedirler. Allah planlarını tepelerine geçirsin. Güç ve kuvvet Allahın elindedir.

Bahsi geçen bu kitapta çeşitli konular ele alınıyor, çeşitli meselelere giriliyor ve sanki belli bir konu üzerine yoğunlaşarak yazılmış bir kitap havasının dışına çıkılmaya çalışılıyor.

Ama kanımızca bu başanlamamış. Çünkü çok geçmeden Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) hedefe dikilmiş.

Ve kitabın kastının Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ı karalamak olduğu açık seçik belli edilmiştir..

Şiilerden, Osmanlılardan,vs vs bahsedilmesi sadece görüntüyü kurtarma çabasından ibarettir.

Asıl hedef selefi daveti baltalamaktır. Öyle ki çok geçmeden iftiralar ve saçma sapan iddialar peşi peşine sıralanmış. Bu arada Osmanlı din anlayışına sahip kişilerin ara ara övülmesi de ihmal edilmemiş¹³

Şimdi kitaptan birkaç iftira örneği verelim..

Hamper diyor ki :

"Necdli Şeyhu'l-İslam Muhammed, Sünnîlerin dört mezhebinden birine tâbi' olmağı îcâb ettiren, herhangi bir sebep görmüyordu ve (Allahın kitâbında, bu mezhepler hakkında hiçbir delîl yoktur) diyordu. Bu husustaki âyet-i kerîmelerden tegâfûl ediyor (bilmezden geliyor)

¹³ Saadeti ebediye sh.25-26)

ve hadîs-i şerîflere ehemmiyyet vermiyordu.”¹⁴

Şeyhu’l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın dört mezhepten birine tabi olunmasının bir delili olmadığını söylemiş olmasında bir sakınca yoktur.

Dört mezheb İmamının birine tabi olmanın vucubiyeti hususunda bir nas yoktur. Bu mesele ifrat ve tefrit'in had safhaya ulaştığı bir meseledir ve tafsilat isteyen bir konudur. Yani iftira olan kısım burası değil. Devamında söylenen şu sözdür:

"Bu husûsdaki âyet-i kerîmelerden tegâfûl ediyor (bilmezden geliyor) ve hadîs-i şerîflere

¹⁴ Söz konusu eser .sh 22

ehemmiyyet

vermiyordu.”

Sanki dört mezhepten birine uymayı Allah cc ayet ile Allah resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) de hadis ile bildirmişte Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab en-Necdi el-Hanbeli (Rahimehullah) bunlara ehemmiyet vermemiş gibi lanse edilmiş.

Dini bilmeyen bir kafır iftira atmaya kalkarsa işte böyle yüzüne gözüne bulaştırır.

Burada ki ayetlerden tegafül edip, hadislere ehemmiyet vermeme iddiası bir iftiradır.

Zaten dört mezhepten birine uyma konusu ayet ve hadislerle bellidir diye iddia eden genelde sofilerdir. Nedense Ajan Hamper'de sofilerin ağzıyla konuşmuş rezil bir iftira atmıştır.

Kaldı ki şeyhin kendisi de Ahmet bin Hanbel'in usulünü benimseyen Hanbeli alimlerinden birisidir.

Başka bir yerde diyor ki :

*"Kendini beğenmiş Necdli genç Şeyhu'l-İslam Muhammed, Kur'ân ve sünneti anlama hususunda, nefsine uyardı. Sadece kendi zemânındaki âlimlerin ve dört mezhep imâmının görüşlerini değil, Ebû Bekir, Ömer gibi sahâbe büyüklerinin de görüşlerini hiçe sayardı."*¹⁵

İşte apaçık bir iftira... Tabii imamlarının, daha sonra gelen ehli sünnet imamlarının görüşüne değer veren Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah)

¹⁵ Söz konusu eser .

Müslüman alimlerin, Hz Ömer'in ve Hz Ebu Bekir'in sözlerini hiçe sayıyormuş.

Sahabenin kavillerini hiçe sayan bir kişinin davetine kim icabet eder, oysaki Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın daveti Hicaz bölgesini etkisi altına almış ve kabul görmüş bir davettir.

Ve bu davet sahabenin fiilerine ve kavillerine değer vermeyen bir davet değildir.

Bilakis kişilere sahabenin hayatını örnek gösteren bir davettir. O dönemde yaşamış birçok alim bile bu harekete destek vermiştir.

Söyler misiniz Kuran'ı nefesine göre tefsir eden, Ömer ve Ebubekir (ra) gibi cennetle müjdelenmiş sahabelerin sözlerini hiçe sayan, Müslüman alimleri hiç önemsemeyen bir kişiye hangi alim destek olur.

Kim böyle bir adamın peşinde gider. Halbuki Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın **“Kitabut-Tevhid”** adlı eseri alimlerden ve sahabelerden sözlü yada fiili nakillerde doludur.

Ve ayetlerin tefsirlerinde selefin kavillerine de başvurmuştur. Sözlerini ve fiillerini naklettiği sahabe, tabiin ve diğer alimlerden bazıları şunlardır: Hz Huzeyfe, Husayn bin Abdurrahman, Said bin Cübeyr, İbn Mesud, İbrahim en-Nehai, İbn Teymiyye, İbn Abbas, Ali b.el Husayn, Cabir bin Abdullah, Ömer bin Hattab¹⁶ Ahmed bin Hanbel¹⁷, Begavi, Katade, Said

¹⁶ Kitabın 24. babında Hz Ömer'in iki mesele hakkındaki kavli naklediliyor.

¹⁷ Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın yalnızca Ahmet bin Hanbel'den yaptığı nakiller bile birinci iddia olan “4 mezhep imamının görüşlerine değer vermiyordu” iftirasını çürütmektedir. Çünkü Ahmet bin Hanbel bunlardan biridir

bin Müseyyeb, İbn kayyım, İshak, Alkame, Mücahid, İbn Hazm, liste bu şekilde uzayıp gidiyor.

Bu sayılan kişilerin her birinden fiili yada kavli nakiller **“Kitabut-Tevhid”** de vardır. **"Dinde Üç Esas"** adlı risalede de İmam Buhari, İmam Şafii ve İbn Kesir'den nakiller yapmaktadır.

Şimdi sormak gerekir İmam Ahmed'in, İbn Kayyım'ın, İbn Hazm'ın, Begavi'nin, İbn Teymiyye'nin, İmam Buhari'nin kavillerini nakleden bir kişinin - ki bu sayılan kişiler ne sahabe, nede tabiindendir-

Hız Ömer'in, Hız Ebubekir'in ve diğer sahabelerin sözlerine değer vermediğini iddia etmek akıllı bir kişinin söyleyebileceği bir söz müdür? Bu sözü ancak garazkar ve kindar kişiler uydurmuştur ve açık bir iftiradır.

Hamperin bu hatırasını dayanak alan ve bu kitabı hazırlayanlarda bu sözün altına hemen bir şerh düşmüşler ve demişler ki :

"Necdli Şeyhu'l-İslam Muhammed, bu sözü ile, Eshâb-ı kirâma tâbi' olmayı emr eden,hadîs-i şerîfleri inkâr etmektedir."¹⁸

Şu adamlarda ki adaletsizliğe ve ahmaklığa bakın ki Hamperin sözünün altına hemen bu notu düşmüşlerdir. Yani Hamper'in iddiasını dayanak alıp bu iddiayı kendi hevalarına göre tefsir edip oradan yeni ve ek bir iddiayı da hakikat(!) çıkar ortaya atıyorlar.

Ve Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın sahabeye tabi olma hususunda varid olan hadisleri inkar ettiğini iddiasıdır. Bu tıpkı **“Faideli**

¹⁸ Age.sh 24

bilgiler” adlı kitaplarında Necd uleması hakkında ileri sürdükleri iddialardan birine benziyor.

Orada da Necd ulemasının tevhide koruma ve şirki insanlara açıklama noktasında verdikleri fetvaları esas alan bu müfteriler bu fetvalardan şu sonucu çıkarıyorlar:

“Vehhabiler Resulullah hayatta iken ona saygı icab eder, öldükten sonra ise artık ona saygı icab etmez.” diye inanıyorlar.”

Kendi dinlerine olan bağlılıklarından dolayı Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ı kötüleme noktasında ki gayretlerini biraz olsun anlıyoruz da, bu gayretkeşliğin onları sürüklediği bu ölçüsüzlüğe bir anlam veremiyoruz.

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

Hamper diyor ki :

**"(Necdli Şeyhu'l-İslam Muhammed)
Buhârînin kitâbının yarısının bâtl olduğunu iddiâ
ederdi."**¹⁹

İşte bir uyduruk söz daha!

Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab
(Rahimehullah), Sahih-i Buhari'nin yarısına uydurma
damgası vurmuş.!

Şeyh'in çağdaşı olan onunla aynı ortamlarda
bulunan bir çok kişiye gizli kalan bu gerçeği ne
hikmetse sadece Ajan Hamper tespit edebilmiş.
Birçok risale yazan İbn Abdilvehhab (Rahimehullah)

¹⁹ Age.sh 26

muvaahhidleri bu hususta uyarmamış sadece Hamperi uyarmış.

Hakikatçilerde (palavracılar) bu söze inanmış ve altına da bir şerh düşmüşler ve demişler ki :

"Bu hâli, hadîs ilminden hiç haberi olmadığını göstermekdedir."²⁰

Hemen nasılda yakıştırmayı yapıyorlar. Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abduvahhab hadis ilminden anlamazmış. !

Hamper'in bu iddiasına inandıklarını söyledim ama aslında Hakikatçiler bile bu iddiaya inanıyor değillerdir.

²⁰ Age.sh.26

Zira aklı başında olan biri Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın İmam Buharinin “*Sahih*” adlı eserinin yarısını inkar ettiğine inanmaz.

Alimlerin bir hadisin senedinde var olan bir kişide ki küçük bir zaafı dile getirdiği sözleri dahi zapt altına alınmışken, Sahih-i Buhari'nin yarısı inkar eden bir alimin sözleri insanlara nasıl gizli kalabilir.

Sahih-i Buhari'nin yarısını inkar eden bir kişiyi cümle aleme rezil ederler. Asıl bu iddiaya inanan kişiler Hadis ilminden habersiz kara cahillerdir.

Hakikatçılarda bu iddiaya inanmıyorlar ama yinede inanmış gibi naklediyorlar. Çünkü amaç çamuru yapıştırmaktan ibarettir.

Çamuru yapıştırmak için de inanmak şart değildir.

Zaten iftiracı aslı olmayan bir iddiayla suçsuz bir kişiyi suçlayana verilen isimdir. Ve bu tür iddiaların doğru olmadığını en iyi bilen kişi iftirayı atanın kendisidir. Zira olmayan bir şeyi uyduran zaten odur.

Bu hakikatçiler de bu iddianın yalan olduğunu çok iyi bilmelerine rağmen gerçekmiş gibi naklediyorlar. Ve altına şerh düşmeyi de ihmal etmiyorlar.

Bundan şu sonuç çıkıyor ki bu adamların Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) a düşmanlığı o kadar ileri dereceye varmış ki artık yanlış doğrudan ayırt edebilecek bir akıl yapısından eser kalmamış bunlarda...

Ajan Hamper kitabında cihadın farz olmadığını ve Resulullah’ın sadece savunma amaçlı olarak cihad ettiğini söylediğini ve bunu Şeyhu’l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'a kabul ettirdiğini iddia ediyor²¹

Şeyhu’l-İslam Muhammed (Rahimehullah) cihadın sadece savunma amaçlı olarak yapıldığını kabul ettiyse ne diye önüne çıkan ve daveti kabul etmeyen her müşrik topluluğa karşı cihad ilan etmiştir..

O, Diriye emiri Şeyhu’l-İslam Muhammed bin Suud ile beyatlaştıktan sonra ömrü cihad ile geçmiştir.

Ve bu savaşlar savunmak için değil şirki ortadan kaldırmak için yapılmış savaşlardır.

²¹ Age.sh.27-28

Yani şöyle denilebilir ki Ajan Hamper'in bu iddiasının iftira olduğuna delil olarak Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın hayatı gösterilebilir.

Onun Diriyeye emiri ile beyatlaşmasından sonraki hayatının her safhası bu Hamper'in iddiasının aksi şekilde cereyan etmiştir.

Kitap bu şekilde devam edip gidiyor. Güya Hamper Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'la münazaralar yapıyor. Orucun farz olmadığı hususunu ona kabul ettiriyor, namazın farz olmadığını kabul ettiriyor, keza muta nikahının caiz olduğunu kabul ettiriyor, içkinin haram olmadığını iddia ediyor ve Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) ın getirdiği delilleri iptal ettiğini ve içkinin de haram olmadığını ona kabul ettirdiğini iddia ediyor.

Yani ajan Hamper münazaralar yapmak yoluyla bir çok bilinen hükmü Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'a inkar ettirdiğini ve onun bunlara cevap veremeyip çaresiz bir şekilde kabul ettiğini iddia ediyor..²²

Hele şu iftiralar yumağına bir bakın. !

Davetiyle Arabistan bölgesini ve hatta daha fazlasını etkisi altına alan, bir çok insana önder olan bir alim bir İngiliz kafirinin önünde oruçla namazın farzietini bile ispat edememiş ve İngiliz kafire teslim olup bu amellerin farzietini inkar etmiş.

Keza içkinin de haram olduğu yönünde ki münazarayı da kaybederek içkinin de haram olmadığını kabul etmiş. Bırakın bir tevhid alimini avamdan olan

²² Bütün bu iddialar bahsi geçen kitabın içinde sırasıyla geçmektedir

bir kişi bile orucun farziyetini, namazın farziyetini içkini haram olduğunu delillendirmekte zorlanmazken, Bir alim bir kafırın karşısında acziyete düşerek bu hükümleri inkar etmek zorunda kalmış!!

Şeyhu’l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)ın yazdığı eserleri inceleyen her insan ondaki keskin zekaya, ince kavrayışa, beliğ lisana, doğru, faydalı ve engin ilme şahitlik etmek zorunda kalır.

Allah kendisinden önceki bir çok alime vermediği bir kavrayışı Şeyhu’l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'a bir nimet olarak vermiştir. Ve o da Allahın izniyle bu özelliklerini tevhidin ikamesi için kullanmış ve hem kalemiyle hemde fiili mücadelesiyle davetini yapmıştır.

İddiaya bakın ki bu sıfatlara sahip bir alim bir gayri Müslim karşısında namazın farzietini bile ispat edememiş.

üzerine gelen yüzlerce belamın saldırısı karşısında tevhidi ispat edip şirki iptal eden bir alim, bir gayri müslimin karşısında namazın farzietini bile ispat edememiş sözde yalana bak yalana.!

Bir ingiliz bu yalanı söylüyor bir türk (araştırsak belki Türk bile değildir) İstanbul’dan bu yalana yardakcılık yapıyor ondan sonrada Araplar bizi arkamızdan vurdu diyorlar.

Ey gözleri kör kişi senin kulak verdiği kişi Arap mı yoksa bir İngilizmi? Sözde Çanakkalede denize döktüğün ama masa başında elini öptüğün İngilizin ağzıyla yazıp çiziyorsun.!

Ajan Hamper öyle iftiralar sallamış ki desteksiz sallamanın ancak bu kadarı olur.

Eğer bu kitap hakikatçilerin(!) ve Şüilerin bir oyunu değil de bu kitap gerçekten Hamper'in kaleminden çıkan bir kitapsa bu kitap Hamper'in İslam dini konusundaki engin cehaletini ve iftira atma noktasındaki beceriksizliğini gösterir.

Bu iddialarında uydurma olduğu açıktır. Ama sofiler bu iddialara da şiddetle sarıldılar. Çünkü onlar Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ı hep kötü olarak tanımak istiyorlar ve onun hakkında duydukları her kötü habere inansalar da inanmasalarda sarılıyorlar.

İş artık öyle bir hale geldi ki Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın adını bile duysalar onları bir sıtma tutuyor. Hamper denen

kafırın sözlerine inanan sofilere sesleniyorum:

"Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın bir çok eserleri ve risaleleri günümüze gelmiştir, hayatı hakkında da yeterli bilgi vardır.

Şiddetle sarıldığınız şu iddialarınızı desteklemek ve ispatlamak noktasında bu kadar şeyler varken niye “ille de Hamper,ille de Hamper” diyerek bu adamın yazdığı hatıra kitabına sarılıyorsunuz.

Bu aynı İbn Batuta'nın seyahatnamesine şiddetle sarılmanıza benziyor.."

Bu yalancı gezgin bir söz uydurup kitabına yazmış insanlar 7-8 asırdır bunun sözünün iftira olduğunu ispatlamaya çalışıyorlar.

Ve bu iddiasının batıl olduğu ayan beyan ortaya çıkmış olmasına rağmen İbn Teymiyye'nin mevzu bahis olduğu her meselede hemen ona mücessime yakıştırması yapılıyor ve delil olarak ta İbn Batutanın seyahatnamesi gösteriliyor.

Ondan sonra işin yoksa yalancı gezginin yalancı olduğunu ispat et.

Şimdi de bu Hamper iddiaları peş peşe sıralıyor. Bunlarda peş peşe inanıyor. Bu tasavvufçuların içlerinden insaf sahibi birisi de çıkıp demiyor ki :

– *“Ya bu kadarı fazla, yok namazı ispat edememiş, yok orucu ispat edememiş, yok Buhari'nin yarısını reddetmiş, yok Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) saygı duyulmasına gerek yok demiş vs vs Tamam Muhammed bin Abdilvehhab'ı sevmiyoruz ama bu kadar*

kötülemekte açık bir insafsızlıktır.”

Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın namazı inkar ettiğini yada kılmadığını, oruçtu inkar ettiğini yada tutmadığını, içkinin haramlığını kabul etmediğini yada içtiğini, yada muta nikahına cevaz verdiğini ortaya koyan tek bir belge ortaya çıkarsanıza ahmak sofiler.!!

Sizin ne biçim adaletiniz var? Oruçtu inkar eden, namazı kılmayan, içkiyi içen, vs vs daha türlü türlü haramları işleyen kişilerle karşılaşmak istiyorsanız..Tasavvuf ve tarikatlar tarihine şöyle bir göz gezdirmeniz yeterlidir.

Bu mükellefiyetlerin düştüğünü söyleyen kişiler sizlerin arasından çıkmıştır. Helal haram tanımayan, dini avamın dini, havasın dini diye ayırarak havastan

teklifin düşeceğini iddia edenler hep sizin aranızdan çıkmıştır.

Selefi düşünce sahibi hiçbir alimin böyle bir söylemi de eylemi de biliniyor değildir. Bu kadar alçakça iftiraları nasılda diziyorsunuz?

Kitabı incelerken dikkatimizi çeken bir şey daha var ki o da şudur:

Hamper Kitabın ilk bölümlerinde ve devamında Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) ın keskin görüşleri olan samimi bir genç olduğu ve Hamper'in kendini ona Müslüman gibi göstererek tuzağına düşürdüğünü ve onun bir tevhid davetçisi bir İslam inkılapçısı olduğunu ona telkin ederekten onu gayrete getirdiğini iddia ediyor.

Uydurma rüyalarla Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) ı gaza getirdiğini söylüyor..vs vs ...

Hamper'in anlattığına göre tüm bunlar oluyor. Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) Hamperin gerçek yüzünü bilmiyor.

Bütün bunların bir İngiliz oyunu olduğunu da bilmiyor..İbn Abdilvehhab (Rahimehullah) ihlas ve samimiyetle davasını yaymak için çalışıyor..Kitapta anlatılan olaylar bu şekilde gelişip gidiyor. Ajan Hamper Londraya gidiyor ve 6 maddelik bir talimatname ile geri dönüyor.

Ve bu maddeleri Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) a sunuyor. Birde bakıyoruz ki o tevhid davetçisi, samimi dava adamı gidiyor ve yerine İngiliz casusu gibi söylemlerde bulunan bir kişi geliyor.

Ajan Hamper 6 maddeyi ona emrediyor oda Hamper'in uşağı gibi hemen bu altı maddelik talimatı uygulayacağına söz veriyor.

Halbuki kitabın önceki bölümlerinde İbn Abdilvehhab (Rahimehullah) kandırılan ve kendini hak üzere sanan bir dava adamı görüntüsündeydi.

Ama görüntü birden değişiyor ve Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) bir İngiliz ajanı gibi konuşmaya başlıyor.

Ajan Hamper diyor ki “Kabeyi yıkmalıyız, İslam alimlerine ve peygambere hakaretler edilmesine vesile olmalıyız, Kur'anı tahrif edip bu tahrif edilmiş Kur'anı insanlara sunmalıyız...”

Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) ta bu fıkirlere hiç karşı çıkmadan ilk etapta hemencecik uygulayacağına söz veriyor...

İşte Hamper bu talimatlarla kitabın öncesinde kandırılmış ama samimi bir dava adamı bir İslam

inkılapçısı olarak tanıttığı Şeyhu’l-İslam Muhammed (Rahimehullah) a geliyor.

Bu kandırılmış ama samimi dava adamı da peygambere hakaret edilmesine vesile olmak için çalışacağına, Kabeyi yıktırmak için mücadele edeceğine, Kur'anı tahrif edeceğine söz veriyor.

Ajan Hamper önce samimi ama kandırılmış bir kişi olarak lanse ettiği Şeyhu’l-İslam Muhammed (Rahimehullah) ı daha sonra bir misyoner gibi lanse ediyor.

Öyle ki bu samimi dava adamı Resulullah (SAV)’a hakaret ettirmek için çabalayacağı sözünü bile veriyor..

Soruyorum! samimi olarak Allahın dinini yaymak iddiasıyla yola çıkan hangi kişi misyonunu Resulullaha hakaret ettirmek üzerine programlar. ?

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

Çok açıktır ki bu kitabı yazanlar iftira atmayı bile
yüzlerine gözlerine bulaştırmışlardır.

Ajan Hamper diyor ki :

*(Necdli Şeyhu'l-İslam Muhammed, plânın
her altı maddesini icrâ edeceğini bana va'd etdi ve
(şimdilik, bunlardan ancak bir kısmını yerine
getirebilirim) dedi. Bu sözünde haklı idi. O
zamân, hepsini yapması gayr-ı mümkün idi.²³*

Yani şu bölümleri iyi tetkik etmek gerekir.
Kitaptaki söylevler bile birbiri ile çelişkili..Şeyhu'l-
İslam Muhammed (Rahimehullah) önce keskin dilli,

²³ İngiliz casusun itirafları.sh.76

samimi ve Osmanlı hilafetinin çarpıklığını bile çözmüş bir kişi iken, bir anda namazın farziyetini bile ispat edemeyen cahil bir kişi oluveriyor, sonra aynı kişi cihadın sadece savunma amaçlı olduğunu kabul etmesine rağmen ömrü boyunca fitneyi kaldırmak için saldırı amaçlı cihad yapıyor.

Bir ara Hamper'in verdiği gazla kendini din müceddidi sanan bir kişi varken o daha sonra kayboluyor.

Sonra karşımıza misyonerlerin söylevlerini kullanan Resulullahı (sallallahu aleyhi ve sellem) dahi hedef alabilecek bir kişi çıkıveriyor...

Yani bu kitaba göre bir türlü sabit kişilikte bir Muhammed bin Abdulvehhab göremiyoruz...

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE

Buda bu **iftira** kitabının ne kadar acemice hazırlanmış bir uydurmalar yığını olduğunun belirtisidir... !!

İşte bu kitap bu şekilde sürüp giden iftira dolu bir kitaptır.

Bunları tek tek açıklamak gereği yoktur. Aklını kullanan ve iyi niyetli olan kişiler için bu açıklamalar kafi gelir. İnşallah.

Doğru düşünen kişiler bu kitabın bir iftira yumağından ibaret olduğunu ve bu kitabı gündeme getirenlerinde selefi düşüncenin amansız düşmanı olan alçaklar topluluğu olduğunu kabul eder.

Aklını kullanmayanlara gelince bu kitapta geçen her söze tek tek bir reddiye yazılsa yine de o kişilere doğruyu anlatamazsınız.

Çünkü kişinin doğruyu anlayabilmesi ve adaletle hüküm verebilmesi için öncelikle taassuptan kurtulması gerekir.

Beynini çalıştırması gerekir. **Ama bu kişilerin (şimdiki sofilerin) beyinleri bile merkezi sistemle çalışıyor..**

Onlar beyinlerini şeyhlerinin güdümünde kullanıyorlar bizi nereden anlayacaklar ki?

Sonuç olarak şöyle denilebilir ki :

Bu türlü iftiralar, hakaretler, tacizler tevhid tarihi boyunca olagelmıştır.

Peygamberler hakkında iftiralar dizilmiş, onların tabilerine hakaretler yağdırılmıştır, kimileri öldürülmüştür.

Dönemine göre bu davayı kim sırtlanmışsa bu olaylar başına gelmiştir. Bunları Allah Resulüde (asm) yaşamıştır, sahabeleri de yaşamıştır.

Onlardan sonrada bu davayı tebliğ eden Müslüman alimler aynı hakaretlere ve tacizlere, hapislere mahkum edilmiştir.

Hele tevhid ilminin hakkıyla bilinmediği dönemlerde muvahhid alimlere yönelik iftiralar ve hakaretler iyice artmıştır.

Bu olayları Ahmed bin Hanbel de yaşamıştır..İbn Teymiyye'de yaşamıştır, yakın tarihte Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) da yaşamıştır...

İşte Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab (Rahimehullah)'ın da bahsinin geçtiği **“BİR İNGİLİZ AJANININ İTİRAFLARI”** adlı kitapta Şeyhu'l-İslam Muhammed (Rahimehullah) (ra) adına dizilmiş bir iftiralar yumağıdır...

Doğru bakış açısıyla bakabilenler bu gerçeği görür ve içinde bir şüphe barındırmaz, doğru bakış açısıyla bakmayı beceremeyenler ise şüpheye düşerler.

Zaten doğru bakmayı beceremeyenler sadece bu meselede değil, her meselede şüphe içinde olurlar.

Üzülerek söyleyebileceğimiz bir gerçekte var ki bu kitap neredeyse her kütüphaneye, müşriklerin her camisine, mescitine, dinlenme tesisine girmiş bulunuyor.

Bu kitabı süper marketlerde koli koli bedava dağıtıyorlar.

Bu da arkalarının maddi olarak çok sağlam olduğunu gösteriyor. Bu yoğun propaganda vasıtasıyla tevhidin insanlara ulaşmasını engellemeye çalışıyorlar.

Ve olayların iç yüzünden haberdar olmayan cahil halkın eline bu türlü kitapları vererek tevhidin insanların gündemine gelmesini engellemeye çalışıyorlar. İnsanların evinde, kütüphanesinde, ibadet yerlerinde tevhide dair eserler okunacağına bir İngiliz kafirin saçmalıkları okunuyor.

Allaha hamdolsun ki bu kadar sistemli çalışıyor olmalarına rağmen hakkın önünde duramıyorlar.

Gün geçtikçe tevhid alimlerinin ve eserlerinin tanınma oranı artıyor. Bu oran arttıkça hızbu'ş-şeytan'ın korkularıda artıyor.

“İNGİLİZ CASUSUNUN İTİRAFLARI”KİTABINA REDDİYE
